

žarek dobrote

5/XXIV
maj
2026

Karitas

glasilo slovenske karitas

TEMA MESECA

3 ••• Pokloni zvezek

STISKE SODOBNE DRUŽBE

5 ••• Osamljenost v starosti

NA OBISKU

6 ••• Ne moreš gledati stran, ko kdo rabi pomoč

KARITAS MLADIH

9 ••• Brez mladih Karitas dolgoročno ne more živeti

10 ••• Bistvo pristne avtoritete je v služenju

14 ••• Vsako dejanje solidarnosti in odpuščanja je griljaj kruha za človeštvo

13 ••• Poročilo o dejavnosti mreže Karitas v letu 2025

KOPER

15 ••• Odpiramo vrata upanja,
Občni zbor Škofijske karitas Koper

16 ••• Letno poročilo

17 ••• Mozaik dobrote

18 ••• Povezovanje generacij

18 ••• Umetnost in dobrotelost v Višnji Gori

19 ••• Delavnica Mateja Cepina za voditelje znotraj Karitas

LJUBLJANA

19 ••• Dobrotelna prireditve ob materinskem prazniku na Skaručni

21 ••• 35 let delovanja Karitas Vrhnika

21 ••• Skrb v srcu tare človeka,
dobra beseda pa ga razveseljuje

NOVO MESTO

23 ••• Karitas – tiha moč v srcu družbe

24 ••• Razstava romskih otrok ob svetovnem dnevu Romov

24 ••• Migaj, zdravo uživaj! - Dan koles 2026
v Novem mestu

25 ••• Slovenska karitas vabi k sočutju in pomoči trpečim na Bližnjem Vzhodu

26 ••• Karitas s pomočjo države nadaljuje s humanitarno pomočjo na kriznih žariščih v letu 2026

27 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Tatjana Splichal •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Peter Perše, Karlo Smodiš, Boža Herek, Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman • LEKTORIRANJE:
Alenka Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šaupert
• ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o.,
Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Vsebine v
prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne predstavljajo uradnega stališča
Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

Vabilo na Festival duševnega zdravja 2026

Vabljeni na Festival duševnega zdravja, ki bo v petek, 15. maja 2026, med 9.00 in 17.00 v Celju (Krekov trg, v primeru dežja Celjski dom).

Obiskovalce čaka pester program s predstavitvami organizacij, interaktivnimi koticami (npr. terapevtski psi, ročna dela za sproščanje), »živo knjižnico« ter dogajanjem na glavnem odru.

V Narodnem domu bodo med 10.00 in 17.00 potekala tudi predavanja in delavnice.

Zaradi omejenega števila mest so potrebne predhodne prijave, ki so že odprte na spletni strani festivala.

Vabljeni, da se nam pridružite!

Foto: Andrej Šaupert

Zmaga vstalega Gospoda nad smrtjo prav tako razodeva, da je bistvo pristne avtoritete služenje, saj Jezus "ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge" (Mt 20,28). Njegovo služenje in pokorščina Očetovi volji sta privedli do gotovega upanja in trajnega miru za vse človeštvo.

papež Leon XIV.

vir: Vatican News

Pokloni zvezek

Peter Tomažič

Foto: Tatjana Splichal

Pogosto pravimo, da je v Sloveniji mnogo dobrih ljudi in mnogo prostovoljcev, ki so pripravljene pomagati. Pri vseh naravnih nesrečah se Slovenci izjemno odzovemo. Enako tudi ob številnih drugih dobrodelnih akcijah. Vse to je odraz desetletij oblikovanja otrok in mladih, ki konkretno učinkuje kasneje v odraslosti in se kaže v različnih oblikah dobrotelnosti. Najbolje je seveda vidna pri zbiranju donacij in prostovoljskih urah, ki jih samo v Karitas prostovoljci v župnijah vsako leto opravijo več kot 0,6 milijona.

Še zanimivejši je fenomen, da je ob izjemnem odzivu ob naravnih nesrečah ter ob izjemno velikem obsegu zbranih sredstev odziv zelo velik tudi v rednih akcijah, čeprav bi analitiki pričakovali, da bo vsega preveč in da je »dobrodelna kupna moč« izčrpana. Vendar se zgodi obratno, kar dokazuje, da je izjemno pomembno tudi splošno vzdušje v družbi, v medijih in v našem skupnem razmišljanju. Če smo kot skupnost temu naklonjeni in spodbudni, dobrotelnost živi in raste. Zelo hitro pa ob drugačnem vzdušju vsak gleda predvsem nase.

Solidarnost in sočutnost nista samoumevni. Z njima se ne rodimo, niti ju nimamo zapisanih v naših genih. Oblikujeta se z vzgojo in dobrimi zgledi, z izkušnjo, ki jo imamo, ko nam kdo pomaga ali nas vsaj poskuša razumeti. Zagotovo je družina prvi

kraj, kjer nas starši in stari starši učijo in nam dajejo zgled, da je treba vsaj nekaj časa in sredstev nameniti za skupno dobro. Da je treba znati poskrbeti drug za drugega, da moramo biti pripravljene nekaj žrtvovati za še večje veselje, ki nam ga dajejo dobra dela. Tukaj izjemno pomembno vlogo odigrajo kateheti in župniki, saj evangelij in naša vera kar kliče k dobrim delom in tudi vse vrednoti preko ljubezni do bližnjega. Celo opis zadnje sodbe pred nebesi in peklom ima za ključno merilo dela usmiljenja. Veliko vlogo imajo tudi šole, ki z različnimi aktivnostmi, delavnicami, tutorstvom spodbujajo k solidarnosti in delu za skupno dobro.

Slovenska karitas vsako leto nagovori več kot 350 šol v različnih delavnicah, ki so namenjene predvsem utrjevanju pozitivnih in preventivnih dejavnikov, ki pomagajo otrokom pri samopodobi in preprečevanju zasvojenosti. **Ena izmed delavnic oziroma akcij je tudi Pokloni zvezek, kjer otroci zbirajo zvezke za sovrstnike in napišejo svojo misel na razglednico, ki jo vstavijo v poklonjeni zvezek.** Oglej si lahko tudi kratek film, s katerim vstopijo v svet sovrstnikov, ki živijo v pomanjkanju. V vsakem razredu je nekaj otrok, kjer se starši prebijajo iz meseca v mesec, in take ostali otroci tudi opazijo, saj se prej ali slej pojavijo vidne razlike. Poleg zbranih zvezkov, ki ji je bilo samo lani

več kot 30.000, je najlepši rezultat te akcije večja občutljivost in razumevanje revščine in pomanjkanja ter oblikovanje odprtosti otrok za solidarnost. Še posebej je akcija dragocena, ker poteka z roko v roki s starši in s podporo več kot 500 učiteljev.

Vsi si želimo, da bi bila naša družba še naprej tako solidarna, odprta za prostovoljsko delo in sočutje. To lahko gradimo samo s stalno vzgojo otrok in mladih ter lastnim dobrim zgledom. Nepogrešljiva je tudi širša naklonjenost družbe, župnij in Cerkve karitativni dejavnosti ter stalno spodbujanje dela za skupno dobro na vseh področjih.

AKCIJA POKLONI ZVEZEK ŽE 18. LETO

Bernarda Grašič

Letos akcija Pokloni zvezek praznuje že 18 let. Z njo želimo zbrati čim več zvezkov za socialno ogrožene otroke in vse otroke spodbuditi k solidarnosti s sovrstniki.

Na Karitas se vsako leto obrnejo številne družine, ki potrebujejo pomoč tudi pri nakupu šolskih potrebščin. Največja težava v takih družinah je, da za opravljeno delo prejemajo minimalno plačo ali zelo nizke dohodke, bolezen enega izmed staršev, nenadne nesreče, visoke najemnine za bivanje in podobno. V danih okoliščinah težko preživijo in se za pomoč obrnejo na nas. Pomoč s šolskimi potrebščinami bo zagotovo potrebovalo **14.000 otrok**.

Ob koncu šolskega leta sodelavci Karitas in prostovoljci pridno prevzemajo zvezke po vseh sodelujočih šolah in vrtcih. V poletnih mesecih pa bodo družine s šoloobveznimi otroki v stiski na Karitas prejele pakete z delovnimi zvezki in potrebščinami, nekateri pa tudi bone ali pomoč pri plačilu položnic za šolske potrebščine. K tem paketom vsako leto dodamo tudi razglednice, ki jih otroci priložijo podarjenim zvezkom. Na razglednico otroci zapišejo misel, sporočilo, pozdrav ali narišejo risbo za skritega prijatelja v stiski.

V letu 2025 je sodelovalo **249 osnovnih šol in 106 vrtcev**. Skupaj se je zbralo **več kot 37.140 zvezkov in 1.600 tempera barvic**.

V vseh 18 letih smo zbrali 445.910 zvezkov in več kot 4.000 kosov drugih šolskih potrebščin.

Pomoč Karitas prejema tudi petčlanska družina, v kateri hčerka letos zaključuje osnovno šolo, njen brat pa sedmi razred. Imata še mlajšo sestrico, ki bo kmalu prvošolka. Mama je gospodinja in ni zaposlena, oče dela in z minimalnim osebnim dohodkom preživlja družino. Živijo skromno, nimajo računalnika in tiskalnika. Ko otroka kaj potrebujeta za šolsko delo, jim na Karitas za pomoč pri domačih nalogah ponudimo računalnik, izdelek pa tudi natisnemo. Naslednje šolsko leto se bo vsem stroškom za šolo pridružil še strošek hčerkinega prevoza v srednjo šolo. Hvaležni so za vsakršno pomoč, ki razbremeni njihov družinski proračun.

Zgodbe družin, ki prihajajo k nam po pomoč, so velikokrat zaznamovane z boleznijo. K nam prihaja mama dveh srednješolcev. Oče se že tretje leto zapored zdravi za hudo boleznijo. Njegov dohodek je tako precej manjši, kot je bil, ko je normalno delal. Za stanovanje plačujejo visoko najemnino, zato je bila mama primorana poiskati delo za polni delovni čas, kar pred boleznijo ni bilo potrebno. Toda tudi ena polna plača in bolniško nadomestilo ne zadostujeta za kritje vseh stroškov. Družina se tako poleg stiske, ki jo prinaša bolezen, sooča še s stisko pomanjkanja. Za odraščajoča najstnika je to huda preizkušnja. Poleg osnovne pomoči smo zato mami ponudili tudi pomoč v obliki šolskih potrebščin in bonov za šolske potrebščine. Obojega je bila iskreno vesela.

Na Karitas je po pomoč prišla mama samohranilka, ki je po težavni ločitvi ostala sama s tremi šoloobveznimi otroki. Gospa ima redno zaposlitev, a stroški, ki se mesečno naberejo tako za osnovne življenjske potrebe kot za šolske obveznosti in obšolske dejavnosti, presega njene zmožnosti. Oče preživnino plačuje neredno, zato pridejo meseci, ko je paket živil, ki ga prejme na Karitas, več kot dobrodošel. Otrokom želi omogočiti brezskrbno otroštvo in predvsem, da zaradi socialnega položaja, v katerem so se znašli, ne bi bili zaznamovani med svojimi vrstniki ter bi lahko še naprej razvijali svoje veščine v športu, ki jih veseli. Ob koncu šolskega leta je izrazila skrb, kako bo nakupila vse šolske potrebščine, ki jih bodo otroci v novem šolskem letu potrebovali. Z iskreno hvaležnostjo je sprejela zvezke in druge šolske potrebščine, ki smo ji jih ponudili, ter ob naslednjem obisku povedala, da so bili tudi otroci veseli novih potrebščin.

OSAMLJENOST v starosti

Helena Potočnik Okorn

Foto: Canva

Na temo osamljenosti smo lahko v prejšnjih številkah prebrali statistična dejstva, da je zaznati več osamljenosti pri mlajših, še posebno v zadnjih letih. To se povezuje z digitalnim razvojem, vedno večjim pojavom individualizma in ukvarjanja s samim seboj, hkrati z medsebojnim primerjanjem ter umikom za zaslone in s tem zmanjšanjem možnosti za osebne, pristne in žive stike s sočlovekom.

V obdobju starosti, ko so spremembe še bolj specifične glede na telesno, umsko zmogljivost človeka, ni pojav osamljenosti nič manjši. Tudi osamljenost med starejšimi ljudmi se drastično povečuje. Po raziskavi v času po covidu se 20–34 % starejših ljudi na Kitajskem, v Evropi, Latinski Ameriki in v ZDA počuti osamljene. Poleg znanih dejstev, da se krog ljudi zmanjšuje, da najbližji, sozakonci, otroci, prijatelji in sorodniki tako ali drugače odhajajo, je veliko večja verjetnost, da človek v obdobju starosti ostaja sam. Samost sicer ne pomeni, da je ta oseba tudi osamljena, lahko pa je to eden od vzrokov, da se začne pri človeku pojavljati čustveno stanje osamljenosti. Osamljenost, kot je bilo že razloženo, poznamo na različni nivojih: čustvenem, socialnem in bivanjskem – smiselnem (eksistencialnem).

V vsakem življenjskem obdobju je smiselnost bivanja in človeškega obstoja drugačna od ostalih.

Glede na to, da v obdobju staranja pešajo fizične moči, občutek, da nečesa ne zmorem in ne morem, pripomore k temu, ali se čutim še pripaden in del skupnosti. V zadnjem obdobju se srečujem z zgodbami ljudi, ki jih je življenje prikovalo na posteljo, na invalidski voziček, na hojco ali v ustanovo, ki si jo niso sami prostovoljno izbrali. Znašli so se med ljudmi, ki so bili zanje še včeraj popolni tujci. Vsak od njih ima svojo težko zgodbo, ki jo bolj ali uspešno vsakodnevno rešuje. Nekateri imajo malo več obiskovalcev, in tako so manj sami, a nič manj osamljeni. Zgodba invalidke, pri 55 letih po hudi prometni nesreči v mladosti, se me še posebej dotakne, kadarkoli jo srečam. Pred dvema letoma je še živela s svojima staršema, po njuni smrti je morala v dom za starejše. Tam je nesrečna. Pove, da so jo vsi pozabili, še posebno brat. Po eni strani ga razume, da ima družino, obveznosti in zato ne prihaja na obiske, pa vseeno ostaja v njej zagrenjenost. V njenih očeh ni žara. Večkrat reče, da je to zadnja postaja, poleg teh starejših v domu, za katere je očitno, da tudi zaradi fizične nemoči in bolezni ne morejo biti več aktivni. A ona bi lahko bila, na način, ki bi bil prilagojen samo njej. Večkrat pove, da je zelo osamljena, in se zelo razveseli vsakega mojega obiska. Vedno jo poskušam razvedriti, in takrat se na obraz še prikrade nasmešek in dobra volja.

Osamljenost ima mnogo obrazov in je za vsakega človeka, ki jo doživlja, svojstvena, vsak jo doživlja na svoj način. Prikrade se lahko zelo hitro, tudi ob boleznih, bolečinah, nerazumevanju v odnosih. V tem obdobju smo namreč še posebej občutljivi in zaznavamo drugače. Lahko zaznamo, da smo neslišani, nerazumljeni, da smo čudni ali celo čudaški zaradi svoje bolezni in fizične okrnjenosti, in takrat se lahko razvije tudi kronična osamljenost, ki ima hude posledice tudi za naše fizično in psihično zdravje v prihodnosti. Vpliva tudi na dolgoživost. **Lahko se vrtimo v začaranem krogu in brez pomoči sočloveka ali celo strokovne pomoči težko najdemo izhod iz občutka, da smo drugačni in pozabljeni od drugih.**

6

Po navedeni raziskavi je podanih tudi nekaj ključnih predlogov in strategij, kako zmanjšati socialno izolacijo in osamljenost med starejšimi. Prvi predlagani sklop je kontakt »face to face«, kar pomeni stik iz oči v oči, odnos dveh, prostovoljca, družabnika, ki lahko ima tudi posebne socialne sposobnosti ali specialna znanja za delo s starejšimi. Lahko pa je zgolj oseba, ki je navzoča in prisotna ob človeku, ki se čuti osamljen. S tem se zmanjša boleče subjektivno čustvo in socialna izolacija. Drug vidik je graditev dobre podpirne skupnosti in okolja. Izboljšana infrastruktura, digitalno vključevanje, primerno in prijazno arhitektonsko okolje in seveda prijazne skupnosti, po možnosti majhne, so prav tako ključne za zmanjšanje socialne izključenosti in osamljenosti med starejšimi. Zadnji vidik pa je dobra zakonodajna in socialna politika, ki sliši starejšega človeka in ima posluš za starost, kar vključuje tudi dobro načrtovanje sprejemljivih rešitev glede na specifične potrebe starejšega človeka in vse večje staranje prebivalstva v družbi.

Pri starejših me še posebno nagovarja zavedanje, da je treba razvijati modrost in iskati smisel ter poslanstvo tudi v tem obdobju življenja. Tudi za človeka, ki ne more več hoditi, je najpomembnejše, da si osmisli vsak dan posebej, da svoje življenje lahko v molitvi in odrekanju za koga od svojih bližnjih daruje. Iskanje volje »*tistega, ki me je poslal*« v vsakem trenutku življenja je najtežja modrost in ljubezen.

Smisel v življenju in občutek osamljenosti sta močno povezana. Kadar čutim, da živim za nekaj, da ima nekaj smisel, takrat ni občutka osamljenosti. V primeru, da gre za občutek zapuščenosti, zavrženosti in nepotrebности, je lahko občutek osamljenosti neznosen. Pojavi se lahko depresija ali celo fizična bolečina. Nedavno sem poslušala podkast z ameriškim psihiatrom, ki je pojasnjeval, kako ključna je za blagostanje človeka vera v Boga, v nadnaravno. Omenjal je raziskavo, ki je pojasnjevala, da so možgani pri človeku, ki zaupa v Božjo navzočnost drugačni, da se med molitvijo možgani človeka spremenijo. V zadnjem obdobju se je močno razvila nevroznanost, ki jasno dokazuje, da naše misli kreirajo naše življenje, da je vsak posameznik odgovoren tudi za svoje življenje in starost.

Odgovorna pa je tudi naša skupnost Karitas v malem in velikem. Pred nami so pomembne naloge, razvoj in načrtovanje, kaj vse potrebujemo kot podpirna skupnost in okolje.

vir: Socialna izolacija in osamljenost med starejšimi, Ženeva, Svetovna zdravstvena organizacija, 2021.

Ne moreš

Na obisku pri Zinki Žnideršič iz Župnijske karitas Brežice

Zinka (uradno Terezija Ana) Žnideršič je bila duša in motor Župnijske karitas Brežice celih 35 let. Na letošnjem občnem zboru pa se je odločila vodenje predati svoji naslednici, Dani Zupan. Skrbno je izbirala, kdo si bo naložil težak križ vodenja, in prepričana je, da je izbrala prav. Pravi, da njeno telo ne zmore več, čeprav je um je še bister in duh voljan. Pred kratkim jo je »položila« bolezen. Mora se umiriti. Svoji naslednici je vedno na voljo, če jo potrebuje, in še dvajset parov rok jima bo pomagalo, ko je treba.

Zinka je stara 79 let, vdova 17 let, je mama treh sinov in babica šestih vnukov. To je, pravi, njena osebna izkaznica. Je tudi umetnica, ki rada slika, bere, pa tudi poje zelo rada. In krasi dve cerkvi. Njen mlajši sin je izredni delavec obhajila in mežnar in mama mu vedno priskoči na pomoč, ko je treba prijeti za cunjo ali metlo. Opravi vsa dela, ki se jih sploh ne vidi, biti pa morajo opravljena.

Predvsem pa rada slika. Ilustrirala je že nekaj knjig. Pred desetimi leti so izdali prvi katoliški molitvenik in katekizem v romskem in slovenskem jeziku, v dolensko-belokranjskem narečju z naslovom Vakeru devleha (Pogovarjam se z Bogom). Vse ilustracije v tem molitveniku so njene. Zelo je ponosna, da so to izdali.

Zinka sprva ni hotela niti slišati, da bi kaj povedala o sebi in o svojem delu. »*Kaj pa je to takega? Ko kdo potrebuje pomoč, pač ne moreš gledati stran,*« odreže.

gledati stran, ko kdo potrebuje pomoč

Boža Herek

Foto: arhiv ŽK Brežice

Nato pa le nadaljuje: »Bile so zgodbe, ki ti veliko dajo, velikokrat je bilo treba pomagati pri iskanju in pridobitvi dokumentov, pomagati odpirati vrata. Nikoli se nisem spraševala, kako dolgo bo kaj trajalo. Vse ima svoj čas. Ogromno je bilo vsega, lepih in žalostnih zgodb.«

Takšna dolga doba skriva, kot pravite, nešteto zgodb, človeških usod in dobrih del. Kako pa se je vse skupaj začelo?

»Pri poplavah 1991. Nismo imeli prostora, začela sem kar v domači garaži. Tam smo delali, v začetku smo bile tri, kar dve leti. Potem smo dobili prostore v župnišču, 16 kvadratnih metrov. No, spet sta minili dve leti. Ko pa je bil naš Slomškov dom obnovljen, smo tu dobili prostore. Ko sem začela, je bil moj duhovni voditelj gospod Branko Maček (spadali smo pod Škofijsko karitas Maribor), ki mi je dal veliko zagona. Spominjam se ga z velikim spoštovanjem.«

Poplava je bila res tista, ki vas je spodbudila v začetku. Zanima me, ali je bil še kakšen globlji vzrok, ki vas je nagovoril k dobroti?

»Prišli so begunci iz Bosne, brez vsega. Smo začeli zbirati hrano in obleko. Prišli so s tistim, kar so imeli na sebi. Nastanjeni so bili v različnih objektih, potrebovali so namestitev in hrano, vse je bilo treba organizirati. To je bil začetek. Me je pa nagovorilo to, da so bili med vojno izseljeni moji starši in stari starši. Te zgodbe so me zaznamovale. Vračali so se čez Madžarsko in Banat, mesec dni so potovali. Izgubili so najstarejšo hčerko in jo potem po čudežu našli. Še najbolj pa me je ganila zgodba

karitas danes & jutri
na obisku

moje tašče, ki je bila izseljena s petimi otroki. Ob tej zgodbi se še vedno naježim.

Bila je noseča, otrok (moj sedanjí mož) je bil potem rojen v taborišču. Hrano so imeli oddeljeno na karte, nekaj malega na osebo. Najprej je nahrani-la otroke, potem je drobtinice zbrala skupaj, jih je dala v kantico, natočila čeznje vodo, in to je bil njen obrok. To me je nagovorilo in me je pripeljalo na pot dobroti.

Pa seveda begunci pred 11 leti. Grenka, a plemenita izkušnja. Klicali so me ponoči, prišlo je prvih 25 beguncev. Oskrbeli smo jih, čez dve uri pa jih je bilo že 200. Treba jih je bilo nahraniti, jim dati vodo. Zalog ni bilo. Treba je bilo iti v okoliške trgovine, poklicati, če imajo kaj zalog. Ker nismo imeli, smo tudi sami kupovali živila.

Bilo je res težko. V trgovini sem si izposodila voziček, da sem šla mednje in jim delila hrano in vodo. Bili so zelo različni, povečini hvaležni, da so bili tako lepo sprejeti. Nekateri so mi kazali križec okrog vratu, da so verni.

Najbolj prisrčni pa so bili otroci, pri njih sem doživela, da se je v svojem jeziku čisto vsak zahvalil, me pogledal in se mi nasmehnil. Iz oči jim je sijala

hvaležnost. Ti pogledi me še zdaj hranijo, da lahko delam. Odrasli niso kazali take hvaležnosti. No, saj poznamo zgodbe naših prejemnikov pomoči. So takšni in drugačni. Nekaterim to »pripada«, drugi pa so na moč hvaležni.

Med našimi dejavnostmi moram posebej omeniti naše miklavževanje v domu starejših, ki je eden naših pomembnejših projektov. Na Miklavžev večer obiščemo vse v domu, ki to želijo. Obišče jih Miklavž s spremstvom in oskrbovanci so tako srečni, da ga grabijo za roke. V mislih se vrnejo v otroštvo, vse je res zelo čustveno. Gremo tudi po sobah, k nepokretnim. Tudi če ne morejo kaj povedati, vidimo solze v očeh in izraz sreče na njihovih obrazih. Vsi jočemo. Res je lepo in ganljivo.«

Besedno zvezo »vzgoja za ljubezen, dobroto in solidarnost« velikokrat zelo lahko uporabljamo. Vi imate do tega gotovo poseben odnos?

»Mislim, da premalo govorimo o tem. Največ pomeni zgled, ta je prvi. Potem pa so tu še nagovori, da želiš nekoga nagovoriti. Tu vidim svojo hibo. Začele smo tri prostovoljke. Potem smo krog sodelavcev in sodelavk razširili, bilo nas je 25, zdaj nas je 21. Mislim, da sem bila premalo aktivna z nagovori. No, tudi sama raje naredim, če vidim, da tisti, ki ga nagovarjam, ni pri volji. Nagovarjanje prostovoljcev mi ni šlo najboljše od rok. Ni enostavno. Želim si, da bi bilo med nami več mladih.«

Kaj vas navdihuje in sprošča?

»Slikanje. Vrt. Rožice. Rastline, zelenjava. Moj letošnji paradižnik je visok že 30 cm, treba ga bo presaditi. Ja, sejem ga zgodaj, na sinov rojstni dan, 30. januarja.«

Po dolgih letih takega služenja ste se odločili, da boste svoje delo predali naprej. Da ga zaozkrožite, pristavite k temu piko in si izberete, kdo bo vaše delo nadaljeval. Po kakšnih kriterijih ste izbirali svojo naslednico?

»Pri naši Karitas sodeluje nekaj let. Že v začetku mi padla v oči. Je prisrčna, ponižna, zelo potrpežljiva, potrjena v veri. V tem jo še posebej občudujem. Dolgo se je upirala in branila. Potem je pristala. Sama ne zmorem več. Um bi še bil in duh tudi, telo pa ne zmore več.«

Če poskušate strniti – kaj ste predali svoji naslednici?

»Ogromno dela, se mi že vnaprej smili, ker vem, kaj vse bo morala delati. Vsega še ne ve – in še dobro, da ne. Če bom le lahko, ji bom vedno na voljo, osebno ali po telefonu. Če bom mogla, bom tudi

prihitela. Sem pa srečna in vesela, da je to sprejela, čeprav je kar trajalo, z g. župnikom sva jo dolgo nagovarjala. Mislim, da bo z Božjim blagoslovom, mojo molitvijo in molitvijo drugih pri tem uspešna.«

Besedo dajmo še naslednici Dani Zupan, da nekaj pove o sebi:

»Do leta 2020 smo živeli v Brestanici in sem bila dejavna v tamkajšnji Karitas, zadnja leta pa nas je življenje pripeljalo v Brežice. Tudi tu sem se vključila v delo Karitas. Ko smo prišli sem, sem bila že upokojena in se mi je zdelo prav čas porabiti za kaj koristnega.

K delu me je povabil gospod župnik Šumljak, potem sem prebrala, da iščejo prostovoljce, in ker sem delo poznala, sem se brez pomisleka vključila. Ko pa je Zinka pred časom predlagala, da prevzamem vodenje, je bil to trd oreh, saj se nisem videla v tej vlogi.

Ko sem gledala Zinko pri delu, se mi je zdelo, da niti približno nimam sposobnosti, ki jih ima ona. In zagona, energije ... ona je res srce in motor Karitas, še vedno. Sprva se torej nisem videla na tem mestu. Potem sem začutila, da me tudi Bog vabi, da naj to poslanstvo sprejemem, ker imam vedno Zinko, »teto iz ozadja«. Čeprav je dala dirigentsko palico iz rok, sem res vesela, da ostaja tukaj in da se lahko kadarkoli obrnem nanjo. Njeno delo bom težko izboljšala, zato se mi zdi, da je treba nadaljevati njeno pot in imeti odprte oči in srce za potrebe tistih, ki jim je najtežje.«

Gospa Zinka, kaj vam pomeni beseda služenje?

»Tega se ne moreš naučiti, je v tebi ali pa ni. Povezano je z dobrotelostjo. Molitev pomaga in zaleže – da se znaš umiriti, da prebereš iz Svetega pisma odlomek, ki te potem dvigne ...«

Vaša najljubša pesem:

»Cerkvena – V nebesih sem doma.«

Najljubša slovenska beseda:

»Ljubezen. Do stvarstva, do Boga, do bližnjega, do otrok in do moje Dane.«

Ga. Zinka, globoka zahvala za vsa leta vašega služenja pri Karitas in za vaše dragocene izkušnje, ki jih delite z nami. Še se bova srečali.

Dani pa srečno pri vsem, kar počne dobrega za ljudi, ki se znajdejo v stiski.

Hvala obema.

Brez mladih Karitas dolgoročno ne more živeti

Luka Oven

Foto: arhiv Mlada Karitas

Mladi ne čakajo, ampak ustvarjajo (4/11)

Ko govorimo o mladih v Karitas, pogosto nehoti pademo v past razmišljanja, da jih moramo najprej pritegniti, motivirati ali navdušiti. A praksa Mlade karitas kaže nekaj drugega: mladi že imajo željo po dobrem. Ne potrebujejo vedno dodatne motivacije, potrebujejo pa prostor, zaupanje in priložnost.

V zadnjih letih se je pokazalo, da se tam, kjer mladim damo možnost, da soustvarjajo, stvari začnejo premikati. Ne vedno popolno, ne vedno po ustaljenih poteh, ampak iskreno in z energijo, ki je ne moremo ustvariti na silo. Eden takih primerov je projekt Veseli torki v Mladinskem centru youngCaritas v Ljubljani. Vsak teden se tam srečujejo otroci, ki potrebujejo učno pomoč, in mladi prostovoljci. A čeprav gre na prvi pogled za učenje, se v resnici dogaja veliko več. Mladi in otroci se na vsakem srečanju tudi družijo, včasih skupaj spečejo pico, gredo na sprehod ... Nastajajo odnosi, zaupanje, občutek, da nekdo verjame vate. Mladi prostovoljci niso tam zato, ker bi morali biti. Tam so, ker čutijo, da lahko naredijo nekaj več. In prav to je ključ: ko mladi vidijo konkreten učinek svojega dela in se povežejo v skupino, ostanejo.

Podobno se dogaja tudi v projektu Buddy, kjer mladi skupaj z mladimi osebami z migrantskim ozadjem ustvarjajo prostor srečanja. Učijo se jezika, kulture, predvsem pa spoštovanja drug drugega. V času, ko je družba pogosto razdeljena, so takšni prostori majhni, a zelo konkretni koraki proti večji

povezanosti. Tudi v tem projektu mladi sooblikujejo program, načrtujejo izlete in pripravljajo vsebine delavnic. In tudi tukaj se ustvarja skupnost, zaradi katere mladi ostajajo.

Pomembno je razumeti, da vključevanje mladih ni enkratni dogodek. Velikokrat dobimo vabilo župnijskih Karitas, naj pridemo predstaviti Mlado karitas. Tega smo sicer zelo veseli in je pomembno, vendar pa je to le začetek procesa oziroma majhen del v začetku ustvarjanja Mlade karitas v župniji. Gre za proces, za odnos, za spremljanje, za napake, iz katerih se učimo, in predvsem za zaupanje, da bodo mladi našli svojo pot, če jim damo priložnost. Ni treba, da začnemo z velikimi projekti. Včasih je dovolj ena konkretna izkušnja: obisk starejše osebe, pomoč pri razdeljevanju paketov, sodelovanje pri akciji.

Konkretna spodbuda za župnijske Karitas

V tem mesecu naredite en majhen, a pomemben korak: mladim zaupajte konkreten del odgovornosti. Ko naslednjič pripravljate kakšno dejavnost (npr. zbiranje pomoči, obisk, delavnico), ne razdelite vseh nalog med stalne sodelavce. Eno področje – naj bo to komunikacija, priprava prostora ali potek srečanja – zaupajte mladim. Ne le kot pomoč, ampak kot njihovo nalogo. Ob tem jim stojte ob strani, jih spodbudite in bodite na voljo za vprašanja, vendar jim pustite dovolj prostora, da stvar izpeljejo po svoje.

MLADI se predstavijo

Živijo! Sem Diana iz Vodice, študentka 2. letnika urbanizma, v prostem času pevka, ljubiteljica narave, čeprav se je včasih težko spraviti izza računalnika in pustiti delo. Sem tudi prostovoljka – pri yC bom zdaj tretje leto sodelovala na Biserih kot animatorka.

Prostovoljstvo: Prostovoljka sem tudi v župniji kot animatorka na oratoriju, birmanska animatorka, odkar pomnim, pojem tudi na koru. Sodelujem pri Katoliški mladini, lani sem se tako udeležila misijona v Turčiji. Občasno pa še malo »poflikam«, kjer je potreba.

Hobiji: Rada berem, pojem, si včasih kaj zaigram na klavir, zgolj še za dušo, če le čas dopušča se lotim pletenja ali druge ročne spretnosti, rada pa tudi skuham kaj dobrega.

Najljubša hrana: Najraje imam kakšno »čorbo«, recimo joto, ričet, golaž ...

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Kjerkoli, najlepše pa je, če so hribi zraven!

Najljubša pesem: Vedno me navduši Lauren Daigle.

Najljubši kotichek kjer se sprostiš: Najraje v naravi, v Ljubljani je najlepše pomladno Plečnikovo nabrežje.

Najljubša slovenska beseda: Beseda dom, ker ima lep zven in je misel nanjo vedno prijetna.

10

komentar

BISTVO PRISTNE AVTORITETE JE V SLUŽENJU

Zoran Zornik

Bistvo pristne avtoritete se razkrije prav v paradoksu, da moč ne temelji na nadzoru, temveč na služenju. V času, ko pogosto enačimo avtoriteto s položajem, formalno močjo ali sposobnostjo uveljavljanja volje, je tak pogled opomin, da resnični vpliv izvira iz odnosa do drugih. Pristna avtoriteta ni nekaj, kar si človek preprosto prisvoji; je nekaj, kar mu drugi priznajo – ker v njegovem delovanju prepoznajo skrb, odgovornost in pripravljenost dati prednost skupnemu dobremu.

Najgloblji zgled takšne avtoritete najdemo v podobi Kristusa na križu. Tam se razkrije moč, ki se ne vsiljuje, ampak daruje. Križ ni znak poraza, temveč najvišja oblika služenja: pripravljenost dati samega sebe za druge. Prav v tej navidezni šibkosti se pokaže največja moč – moč ljubezni, ki ne išče koristi, temveč se podarja. Takšna avtoriteta ne temelji na strahu, temveč na zaupanju in hvaležnosti.

Podoben vzorec najdemo v priliki o dobrem očetu, ki sprejme izgubljenega sina. Oče ne nastopa kot strogi sodnik, ki bi uveljavljal svojo pravico, temveč kot tisti, ki ljubi, odpušča in ponovno vzpostavlja odnos. Niti užaljen ni! Njegova avtoriteta se ne kaže v kazni, ampak v usmiljenju. Prav s tem, ko sina sprejme nazaj brez pogojev, pokaže globino svoje očetovske moči. To je avtoriteta, ki gradi, ne ruši; ki vrača dostojanstvo, namesto da bi ga jemala.

Tretji izrazit zgled je dobri pastir, ki pusti 99 ovc in gre iskat eno izgubljeno. Na prvi pogled je takšno dejanje nerazumno, a prav v njem se razkrije srce pristne avtoritete. Pastir ne vodi zgolj množice, ampak vidi vrednost posameznika. Njegova skrb ni abstraktna, temveč osebna. S tem pokaže, da je prava moč v pozornosti, vztrajnosti in pripravljenosti iti na pot zaradi drugega.

Služenje kot temelj avtoritete pomeni, da posameznik svojo vlogo razume kot odgovornost, ne privilegij. Tak vodja ne išče potrditve v podrejanju drugih, temveč v tem, da omogoča njihov razvoj, jim daje prostor za rast in jih podpira pri njihovih prizadevanjih. Njegova moč se kaže v poslušanju, razumevanju in sprejemanju odločitev, ki so v dobro vseh.

Pristna avtoriteta zahteva tudi ponižnost. To ne pomeni šibkosti, temveč zavest o lastnih omejitvah in odprtost za druge. Tako kot dobri oče in dobri pastir tudi resničen vodja ve, da odnosi stojijo na zaupanju, ne na prisili.

Na koncu lahko rečemo, da je pristna avtoriteta vedno odnosna. Kjer je služenje, tam je zaupanje; in kjer je zaupanje, tam se rojeva avtoriteta, ki ne mine.

Papež Leon XIV. piše: »Dragi prijatelji, zagotavljam vam svoje molitve in se vam zahvaljujem za predano služenje, ki ga vsak dan opravljate. Še naprej to pomembno delo vsak dan opravljajte z veseljem, ljubeznijo in gorečnostjo ter se vedno spominjajte, da so tisti, ki imajo oblast, tudi Božji služabniki (prim. Rim 13,6). V tem smislu vam bo posnemanje Kristusove pokornosti Očetovi volji še bolj odprlo resnično dinamiko služenja ter vam omogočilo, da prinašate mir, ki nam ga je podaril vstali Kristus.«

VSako DEJANJE SOLIDARNOSTI IN ODPUŠČANJA JE GRIŽLJAJ KRUHA ZA ČLOVEŠTVO

papež Leon XIV.

vir: Vatican News

Dragi bratje in sestre,

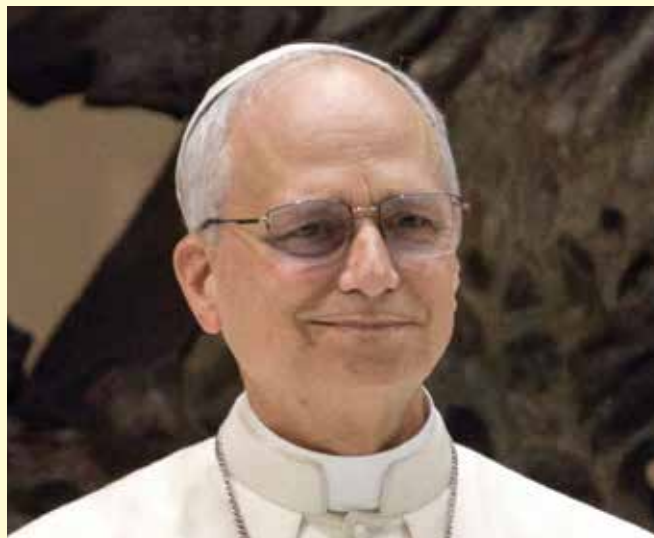
evangelij, ki smo ga slišali (Jn 6,1-15), je beseda zveličanja za vse človeštvo. Po vsem svetu je danes oznanjena ta blagovest, ki za Cerkev v Kamerunu odmeva kot oznanilo Božje ljubezni in našega občestva.

Apostol Janez pripoveduje o veliki množici (prim. Jn 6,2-5), tako kot smo mi tukaj sedaj. Vendar pa je zelo malo hrane za vse te ljudi: samo »pet ječmenovih hlebov in dve ribi« (v. 9). Ob pogledu na to nesorazmernost nas Jezus danes sprašuje, tako kot je tedaj vprašal učence: kako boste rešili ta problem? Poglejte, koliko lačnih ljudi, utrujenih zaradi napora. Kaj boste storili?

To vprašanje je namenjeno vsakemu izmed nas. Namenjeno je očetom in materam, ki skrbijo za svoje družine. Namenjeno je pastirjem Cerkve, ki skrbijo za Gospodovo čredo, ter tudi tistim, ki imajo družbeno in politično odgovornost, da skrbijo za ljudstvo in njegovo dobro. Kristus to vprašanje zastavlja močnim in šibkim, bogatim in revnim, mladim in ostarelim, saj smo vsi lačni na enak način. Da lahko živimo, moramo jesti. Nismo Bog: toda kje je Bog spričo lakote ljudi?

Medtem ko čaka naš odgovor, Jezus poda svojega: *»Jezus je vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako tudi ribe, kolikor so hoteli«* (v. 11). Resen problem je rešen tako, da se blagoslovi tisto malo hrane, ki je na razpolago, in se jo razdeli vsem, ki so lačni. Pomnožitev kruha in rib se zgodi med podelitvijo: to je čudež! Kruha je dovolj za vse, če se ga podari vsem. Kruha je dovolj za vse, če se ga ne vzame z roko, ki iztrga, ampak z roko, ki podarja. Pozorno opazujmo Jezusovo gesto: ko je Božji Sin vzel kruh in ribo, se je najprej zahvalil. Očetu je bil hvaležen za to, kar bo postalo dar in blagoslov za vse ljudstvo.

Na ta način je bilo hrane v izobilju. Ni je bilo treba odmerjati zaradi izrednih razmer. Ni bila ukradena zaradi sporov. Ni bila odvržena s strani tistih, ki

se prenaledajo v navzočnosti tistih, ki nimajo ničesar za jesti. Ko je hrana prehajala iz Kristusovih rok v roke njegovih učencev, se je pomnožila za vse; pravzaprav je bilo v preobilju (prim. Jn 6,12-13). Ljudje so bili osupli nad tem, kar je storil Jezus, in so vzklknili: *»Ta je resnično prerok!«* (v. 14), to je tisti, ki govori v imenu Boga, Beseda Vsemogočnega. In to je res, toda Jezus teh besed ne uporabi za osebni uspeh: ne želi postati kralj, ker je prišel, da bi služil z ljubeznijo, ne pa vladal.

Čudež, ki ga je storil, je znamenje te ljubezni. Ne kaže nam le, kako Bog hrani človeštvo s kruhom življenja, ampak tudi, kako lahko to hrano prinašamo vsem moškim in ženskam, ki so, tako kot mi, lačni miru, svobode in pravičnosti. **Vsako dejanje solidarnosti in odpuščanja, vsaka pobuda za dobro je grižljaj kruha za človeštvo, ki potrebuje skrb.** Vendar to ne zadošča. Hrani, ki nahrani telo, je treba z enako ljubeznijo dodati tudi hrano za dušo, ki hrani našo vest, nas podpira v temni uri strahu, sredi temin trpljenja. Ta hrana je Kristus, ki vedno obilno hrani svojo Cerkev in nas na poti krepi s svojim Telesom.

Sestre in bratje, evharistija, ki jo obhajamo, zato postane vir prenovljene vere, saj je Jezus navzoč med nami. Zakrament ne poživlja v času oddaljene spomina, ampak ustvarja »družbo«, ki nas spreminja, ker nas posvečuje. Blagor povabljenim na Gospodovo gostijo! Ta oltar, okoli katerega se zbiramo za evharistijo, postane oznanilo upanja sredi preizkušenj zgodovine in krivic, ki jih vidimo okoli sebe. Postane znamenje ljubezni Boga, ki nas v Kristusu vabi, naj podelimo to, kar imamo, da se bo pomnožilo v cerkvenem bratstvu.

Gospod objema nebo in zemljo, pozna naše srce in vse situacije, vesele ali žalostne, ki jih doživljamo. Ko je postal človek, da bi nas rešil, je želel podeliti potrebe človeštva, začevši z najpreprostejšimi in vsakdanjimi. Hrana torej ne razodeva samo naše

revščine, ampak predvsem njegovo ljubezen: spomnimo se tega vsakič, ko se srečamo s pogledom brata in sestre, ki nima tistega, kar je nujno potrebno. Tiste oči nam namreč ponavljajo vprašanje, ki ga je Jezus zastavil svojim učencem: kaj boste storili za vse te ljudi? Seveda biti Kristusovi pričevalci in posnemati njegova dejanja. Ljubezni pogosto prinaša težave in ovire, tako zunaj kot znotraj nas, kjer napuh lahko pokvari srce. Vendar pa v teh trenutkih s psalmistom ponavljajmo: »*Gospod je moja luč in moja rešitev, koga bi se moral bati?*« (Ps 27,1). Tudi če včasih omahujemo, nas Bog vedno spodbuja. »*Upaj v Gospoda, bodi pogumen, tvoje srce naj se okrepi, upaj v Gospoda*« (v. 14).

12

Dragi mladi, to povabilo bi rad namenil predvsem vam, saj ste ljubljene otroci afriške zemlje! Kot Jezusovi bratje in sestre pomnožite svoje talente z vero, vztrajnostjo in prijateljstvom, ki vas spodbujajo. Bodite vi prvi obrazi in roke, ki bližnjemu prinašajo kruh življenja: hrano modrosti in osvoboditev od vsega, kar nas ne hrani, ampak zmede naše dobre želje in nam krade dostojanstvo.

Kljub bogastvu zemlje v Kamerunu, mnogi trpijo tako materialno kot duhovno revščino. Ne vdajte se nezaupanju in obupu. Zavrnite vsako obliko zlorabe ali nasilja, ki zavaja z obljubami o lahkem zaslužku, a otrdi srce, da postane neobčutljivo. Ne pozabite, da je vaše ljudstvo še bogatejše od te zemlje, saj je vaš zaklad v vaših vrednotah: veri, družini, gostoljubnosti in delu. Bodite torej protagonisti prihodnosti, sledite poklicanosti, ki jo Bog daje vsakemu izmed vas. Ne dopustite, da bi vas pokvarile skušnjave, ki tratijo vašo energijo in ne služijo napredku družbe.

Da bi vaš plemeniti duh postal preroštvo novega sveta, vzemite za zgled to, kar smo slišali v Apostolskih delih. Prvi kristjani namreč spričo težav in groženj pogumno pričajo o Gospodu Jezusu in vztrajajo tudi sredi preganjanj (prim. Apd 5,40-41). Učenci so dan za dnem »*v templju in po hišah neutrudno učili in oznanjali*« (v. 42), da je Jezus Kristus, to je Mesija, Osvoboditelj sveta. Da, Gospod nas osvobaja greha in smrti. Nenehno oznanjevanje tega evangelija je poslanstvo vsakega kristjana in to je poslanstvo, ki ga zaupam zlasti vam, mladim, in vsej Cerkvi v Kamerunu. Postanite blagovest za svojo deželo, tako kot je blaženi Floribert Bwana Chui za kongovsko ljudstvo.

Bratje in sestre, poučevati pomeni pustiti sled, kot to stori kmet s plugom na polju, da bi to, kar seje, obrodilo sadove. Tako tudi krščansko oznanilo spreminja našo zgodovino, preoblikuje um in srca. Oznanjevati vstalega Jezusa pomeni zarisati znamenja pravičnosti v trpeči in zatirani deželi; znamenja miru med rivalstvom in korupcijo; znamenja vere, ki nas osvobajajo praznoverja in brezbriznosti. S tem evangelijem v srcu bomo kmalu podelili evharistični kruh, ki nas nasiti za večno življenje. Z radostno vero prosimo Gospoda, naj med nami pomnoži svoj dar za dobro vseh.

Duhovnost za srečanje župnijske Karitas

Ob prebranem razmišljanju papeža Leona vsak posamezno razmisli o vprašanih in nato podeli v skupini:

Kaj lahko vi storite za ljudi v stiski?

Kaj lahko storimo skupaj?

Kako lahko vsak izmed nas pričuje o Jezusovi ljubezni in s tem pusti sled?

Skupaj zmolite molitev očenaš in prosite Boga za moč, da bi zmogli z pogledom pričevati o njegovih ljubeznih

Poročilo o dejavnosti mreže Karitas v letu 2025

V letu 2025 so v Sloveniji v okviru mreže Karitas delovali krovna organizacija Slovenska karitas, šest škofijskih Karitas, 453 župnijskih in območnih Karitas ter dva zavoda, ki izvajata socialnovarstvene programe na področju pomoči ženskam v stiski in pomoči zasvojenim. V Karitas je v letu 2025 delovalo **10.600 prostovoljcev**, ki so skupaj opravili **651.270 ur** prostovoljnega dela.

V letu 2025 je bilo v različne programe Karitas vključenih 141.845 oseb, od tega več kot 29.413 otrok in 42.507 starejših.

Pomoč v hrani je skupaj prejelo 86.202 osebi:

- 66.558 staršev z otroki in posameznikom,
- 18.965 starejših ter
- 679 brezdomcev.

ODHODKI MREŽE KARITAS	2025
I. SPLOŠNI DOBRODELNI PROGRAMI	
Pomoč družinam in posameznikom	6.780.505,13
Pomoč otrokom	1.129.251,06
Pomoč starejšim, bolnim, invalidnim ...	1.463.701,87
Pomoč ob večjih naravnih nesrečah in stiskah	1.184.003,72
Poklonjena hrana in material – od podjetij	1.460.769,56
Drugi manjši programi – državna raven (delovanje – material in drugi progami)	395.781,50
SKUPAJ (splošni dobrodelni)	12.414.012,85
II. SPECIFIČNI SOCIALNI PROGRAMI	
Pomoč zasvojenim	1.123.728,10
Pomoč ženskam v stiski	1.123.423,84
Pomoč migrantom in žrtvam trgovine z ljudmi	564.190,98
Pomoč brezdomcem in brezplačna ambulanta	533.865,86
SKUPAJ (specifični)	3.345.208,78
SKUPAJ PROGRAMI POMOČI V SLO (I. + II.)	15.759.221,63
III. Pomoč tujini	4.176.797,38
IV. Zagovorniške kampanje, izobraževanja, osveščanje	255.692,91
V. DELOVANJE	966.384,15
VI. STROŠKI DOBRODELNIH AKCIJ	307.410,63
SKUPAJ ODHODKI (I., II., III., IV., V., VI.)	21.465.506,70

* V vrednost programov niso vključene: vrednost prostovoljnega dela, razdeljenih oblačil in drugega rabljenega materiala ter vrednost koncesij na področju pomoči na domu in domske oskrbe starejših.

V sklopu materialne pomoči je bilo razdeljenih 3.290 ton hrane (hrane iz EU, poklonjene hrane in kupljene hrane). Karitas je pomagala tudi z rabljenimi oblačili, higienskimi pripomočki in kurjavo. Dodatno pomoč je prejelo:

- 9.661 oseb v obliki plačila položnic,
- v projekt donirane hrane je bilo vključenih 4.293 oseb, razdeljenih je bilo 651 ton hitro pokvarljive hrane iz trgovskih centrov,
- 1.438 oseb ob večjih stiskah, naravnih in drugih nesrečah,

- 14.347 otrok za šolske potrebščine v obliki paketa ali bonov za delovne zvezke,
- 1.176 osnovnošolcev in dijakov pri plačilu kosila, prevoza in obšolskih dejavnosti,
- 335 otrok je bilo vključenih v Botrstvo in Posvojitve na razdaljo.

Svetovanje in socialno vključevanje:

- Strokovni delavci in usposobljeni prostovoljci na škofijskih in župnijskih Karitas so izvedli več kot 45.800 individualnih svetovanj, v katera je bilo vključenih 13.095 oseb.

- V različne oblike družabnih dogodkov je bilo vključenih 14.585 starejših.
- Prostovoljci so z več kot 70.650 obiski razveselili več kot 25.475 starejših.
- 8.288 članov iz socialno ogroženih družin je bilo vključenih v strokovno vodene skupine, delavnice in izobraževanja.
- 18.082 otrok je bilo vključenih v obdarovanja, 7.191 v delavnice in 212 v centre za mlade in otroke.
- 878 otrok, družinskih članov in starejših je bilo vključenih v letovanja v Portorožu, na Rakitni in v Soči.

Socialnovarstveni programi

Poleg splošnih dobrodelnih programov organizacije Karitas izvajajo tudi socialnovarstvene programe na področju pomoči odvisnikom, materinskih domov, brezdomcev, ambulant za osebe brez zavarovanja in pomoči žrtvam trgovine z ljudmi. Tako je v osmih materinskih domovih in v varni hiši v lanskem letu bivalo 222 žensk in otrok, v šest sprejemnih in terapevtskih centrov ter v komune je bilo vključenih 116 zasvojenih in v zavetiščih za brezdomce je bilo oskrbe deležnih 94 oseb. V ljudskih kuhinjah za brezdomce je hrano redno prejemale 2.036 oseb.

Prikaz glavnih skupin odhodkov v deležih glede na celotne odhodke mreže Karitas v letu 2025

* V skladu z metodologijo, ki jo uporablja FIHO, med stroške programov štejemo vse stroške, ki predstavljajo material in storitve za ljudi v stiski, ter stroške dela zaposlenih, ki so neposredno povezani s pomočjo ljudem v stiski. Med stroške delovanja štejemo stroške administracije, računovodstva, menedžmenta, članarine in druge stroške, ki niso neposredno povezani s pomočjo ljudem v stiski. Med stroške dobrodelnih akcij štejemo vse stroške, ki nastanejo pri zbiranju sredstev (pošttnina, delo, tisk, stroški prireditev itd.).

Celotna mreža Karitas brez koncesijske dejavnosti je v lanskem letu imela skupaj 21.465.506,69 EUR odhodkov, in sicer 94,1 % za programe, 4,5 % za stroške delovanja in 1,4 % za stroške dobrodelnih akcij.

Zaposleni v Karitas – 131,5 zaposlenih

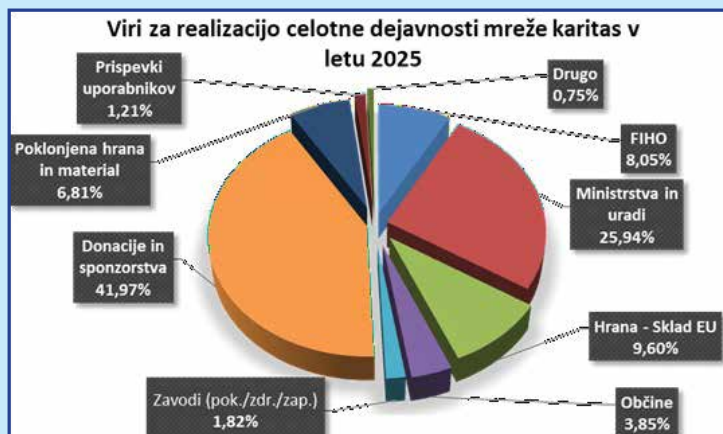
V škofijskih Karitas in na Slovenski karitas je bilo v letu 2025 na področju splošne dobrodelnosti, v programih in splošnem delovanju redno zaposlenih 45 oseb, 17 oseb pa preko javnih del. Tovrstne stroške dela večinsko pokrivajo Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij FIHO in zavodi v sklopu programov aktivnega zaposlovanja.

Na področju specifičnih in socialnovarstvenih programov pomoči zasvojenim, ženskam v stiski, brezdomcem, osebam brez zdravstvenega zavarovanja, migrantom in žrtvam trgovine z ljudmi, kjer stroške dela večinsko financira Ministrstvo za delo družino in socialne zadeve, delno pa še Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij FIHO, je 55 redno zaposlenih, 7 pa preko javnih del.

Štiri osebe so bile zaposlene na področju preventive, ena na področju mednarodne humanitarne in razvojne pomoči ter globalnega učenja, ena na področju dobrodelnih akcij ter tri na področju razvojnih in drugih programov.

VIRI za realizacijo odhodkov mreže Karitas v letu 2025

Največji vir za realizacijo odhodkov so v letu 2025 predstavljali donatorji z 48,8 % (6,8 % poklonjena hrana in material podjetij ter posameznikov ter 42 % donacije in sponzorstva), sledijo državna sredstva (razpisi ministrstev, dohodnina, zavodi ...) s 25,9 %, hrana iz sklada EU z 9,6 %, Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij FIHO z 8,05 %, občine s 3,85 % in Zavodi za zaposlovanje z 1,8 %. Preostala sredstva v višini 2 % so prispevali drugi manjši financerji.

vir: Letna poročila Slovenske karitas, škofijskih in župnijskih Karitas ter zavodov Karitas za leto 2025.

koper

ODPIRAMO VRATA UPANJA, OBČNI ZBOR ŠKOFIJSKE KARITAS KOPER

Marjana Plesničar Jezeršek

V soboto, 21. marca, smo se sodelavke in sodelavci Škofijske karitas Koper (v nadaljevanju ŠKK) zbrali na letnem občnem zboru. Srečanje smo začeli s sveto mašo v cerkvi sv. Štefana, v Vipavi, ki jo je daroval predsednik ŠKK g. Zoran Zornik, ob somaševanju duhovnikov in navzočnosti diaconov, ki delujejo znotraj naše Škofijske karitas. Ravnatelj ŠKK g. Jurij Vončina je ob začetku svete maše prebral nagovor škofa msgr. Dr. Petra Štumpfa, ki se zaradi drugih obveznosti občnega zbora ni mogel udeležiti. G. škof se je zahvalil za predano služenje bližnjemu in nas opogumil za nadaljnje delo: *»Vaša dejanja pričujejo, da človečnost kljub vsem preizkušnjam ostaja živa in rodovitna. Tudi takrat, ko se zdi, da svet razpada, dobrota ne utihne, ampak tiho in vztrajno obnavlja porušene mostove med ljudmi in gradi nove.«*

V pridigi nas je predsednik ŠKK g. Zornik opogumil, naj sledimo Jezusu, ki nas vedno vodi k človeku, v katerem prepoznavamo svojega brata ali sestro. Zahvalil se je Bogu, ki nas je navdušil za dobrotelost, vsem sodelavcem Karitas, ki darujemo svoj čas in sposobnosti, ter vsem ljudem, ki nam zaupajo, ko se obračajo na nas po pomoč. Bogoslužje so sooblikovale prostovoljke, pel pa je župnijski pevski zbor.

Po sveti maši smo se preselili v prostore Škofijske gimnazije Vipava, kjer so nas sprejele in z okrepcilom postregle prostovoljke ŽK Vipava. Ob prihodu je vsak udeleženec prejel nov Zbornik ŠKK in začeli smo s statutarim delom. Delovno predsedstvo je zasedlo prostor in za uvod sta nas pozdravila predstavnica Slovenske karitas Mojca Kepic ter predstavnik Skupnosti Srečanje Boštjan Žabar. Po pozdravnih nagovorih je besedo dobil ravnatelj ŠKK g. Jurij Vončina, ki je povzel poročilo delovanja v letu 2025.

Če izpostavimo samo nekaj števil: v letu 2025 je znotraj ŠKK delovalo kar 2.246 prostovoljcev, od tega 75 prostovoljcev Mlade karitas, materialno pomoč je prejelo 1.319 družin in 1.291 posameznikov, na različne načine smo pomagali 3.884 otrokom in kar 9.168 ostarelim ali bolnim osebam.

Po besedi ravnatelja so bile k predstavitvi objavljene voditeljice območnih/dekanijskih Karitas. Vsaka je predstavila tri dobre prakse njihovega območja ter en izziv, ki jih čaka za prihodnost. Vsako območje ima svoje specifične, a vse družice želja doseči najranljivejše in širiti ljubezen do sočloveka.

Direktorica Milena Brumat je na kratko predstavila Zavod karitas Samarijan, ki deluje v programih Vrtnica, Materinski dom, Varna hiša in Most.

Vsa poročila so bila potrjena in sprejeta. Nato je g. ravnatelj predstavil še program za leto 2026, ki je bil prav tako soglasno potrjen in sprejet.

Sledil je krajši glasbeni predah, v katerem nam je zapel in zaigral mladi nadarjeni kitarist Jurij Mušič.

Po njegovem nastopu pa nas je nagovorila še doc. dr. Tatjana Rožič na temo »Skrb zase pri delu z ljudmi«. Poudarila je, da moramo najprej poskrbeti zase na vseh področjih življenja, tako fizičnem, socialnem kot duhovnem, saj bomo le, če bomo sami dobro, lahko poskrbeli, da bodo dobro tudi tisti, ki jim želimo pomagati.

da smo občestvo, ki skupaj odpira vrata upanja pomoči potrebnim.

16

Prostovoljci Mlade karitas so vse udeležence občnega zbora obdarovali s simboličnim darilcem, ki so ga sami izdelali in nas bo čez leto spominjalo, da smo sodelavci Karitas,

LETNO POROČILO

MOZAIK DOBROTE

Marija Magajne

Foto: Ivan Šinkovec

Dekanijska karitas Idrija-Cerkno je v sodelovanju s Škofijsko karitas Koper na belo nedeljo organizirala dobrodelno prireditev »Mozaik dobrote«. Namenjena je zbiranju prostovoljnih prispevkov, ki bodo porabljeni za pomoč ljudem v stiski.

Uvodoma sta obiskovalce in nastopajoče pozdravila Jurij Vončina, ravnatelj Škofijske karitas Koper, in Matej Kobal, predsednik Dekanijske karitas Idrija-Cerkno.

V zanimivem programu, ki je bil preplet različnih žanrov glasbe in iskriivega vmesnega povezovanja, so nastopili pevci, pevke in glasbeniki iz vseh župnij dekanije. Na skoraj dvourni prireditvi se je zvrstilo okrog 70 prostovoljno nastopajočih. Zborovska glasba je zazvenela v izvedbi Moške vokalne skupine Zven, Otroškega zbora Župnije Spodnja Idrija in Mladinskega pevskega zbora Godovič-Zavratac. Z narodnozabavnimi zvoki sta koncert popestrila ansambla Javor iz Črnega Vrha in mladi Svislarji s Cerkljanskega. Trije dueti, Duo Mir z Medvedjega Brda, duo Leona Rudolfa in Kristjana Likarja iz Črnega Vrha ter duo Žane Lapajne in Ane Jereb iz Ledin, so zapeli po dve skladbi. Slednji sta se predstavili tudi s samostojnim nastopom. Kot solist se je z avtorskimi skladbami predstavil še Žan Podgornik. Mladi solist Lovro Skrt je ob spremljavi pianistke Katarine Menegatti zapel dva samospeva.

Scenarij za prireditev je pripravila Irena Hvala, ki pa je vodenje tokrat zaupala trem mladim z Vojskega. Osnovnošolci Karolina Vončina, Žan Grošelj in Andraž Grošelj so njeno zaupanje popolnoma upra-

vičili in se spotoma predstavili še s pevske vložki, Žan tudi kot solist in skupaj s Karolino še v zaključni pesmi.

Za uspešno izvedbo prireditve je bilo zaslužnih veliko posameznikov in organizacij, ki so jim organizatorji neizmerno hvaležni. Posebej pa moramo izpostaviti neutrudno delo številnih prostovoljk in prostovoljcev Karitas iz vseh župnij, predvsem iz domače župnije Spodnja Idrija, za pripravo in ureditev prostorov, spremljanje in usmerjanje

nastopajočih, sprejem obiskovalcev ter še veliko tihega dela v ozadju. Zelo smo hvaležni vsem duhovnikom, ki so povabili na prireditev in se je tudi sami udeležili.

Mozaik dobrote v Spodnji Idriji poteka že dobrih deset let. Vsak nastop pomeni majhen kamenček dobrote, vsak dar obiskovalcev pa na koncu nekaj upanja za ljudi, ki se zaradi različnih razlogov znajdejo v stiski.

POVEZOVANJE GENERACIJ

Sonja Habe

Veseli glas aleluje se širi po domovini, naših domovih, med prijatelji. Po velikem četrtku in trpečemu petku pride dan, ki prinaša upanje, vero in ljubezen. Enkratna priložnost za nove začetke.

18 To veselje karitativni sodelavci delimo med starejšimi, bolnimi, vsak v svoji župniji. Pred prazniki jih z voščili obiščemo po domovih in jim prinašamo vest, da niso sami, da opazimo, njihovo stisko.

V župniji Črni Vrh nad Idrijo smo sodelavci Karitas dobili družbo. Pridružili so se nam mladi, učenci 7. razreda. Učenci so pri pouku govorili o solidarnosti in padla je ideja, da bi jo praktično izkusili. Pri tehničnem pouku so naredili simpatične ptičke,

jih pobarvali jim dodali lepo misel. Že samo delo jih je nagovorilo, vedeli so, da delajo za določenega starostnika, morda dedka, babico, soseda.

Prišli so na idejo da z nami obiščejo te ljudi in jim osebno izročijo svoje darilce. Tako smo se skupaj odpra-

vili na pot in bili zelo lepo sprejeti, tudi otroci so domov odhajali bogatejši z spoznanjem, da so naredili nekaj dobrega.

Kaj je lepšega kot v pomladnih dneh, ko se v vseh kotičkih lepe narave kaže novo življenje, osrečiti drug drugega.

UMETNOST IN DOBRODELNOST V VIŠNJI GORI

Marjana Plesničar Jezeršek

Na belo nedeljo, nedeljo Božjega usmiljenja, smo poromali v Višnjo Goro, kamor nas je povabil župnik **Janez Avsenik**. V župnijski cerkvi sv. Tilna smo se udeležili nedeljske svete maše, po maši pa smo se preselili v prostore ob cerkvi, kjer smo postavili lepo razstavo likovnih del, ki so nastala v 31. koloniji Umetniki za Karitas, pod geslom »vrata upanja«. G. župnik in celotno župnijsko občestvo so nas toplo sprejeli v svoji sredi in prisluhnili kratki predstavitvi projekta Umetniki za Karitas, ki že več kot 31 let na svojstven način povezuje umetnost in dobrodelnost. Ga. **Anamarija Stibilj Šajn** je predstavila vse udeležence tokratne kolonije ter strokovne sodelavce in druge darovalce, katerih dela smo postavili na ogled in prinašajo sporočilo o lepoti in dobroti, ki si podajata roko. Namen letošnje kolonije je zbrati čim več darov za pomoč ostarelim, bolnim in njihovim svojcem, zato ste prav lepo vabljeni, da vse do konca meseca maja tudi vi obiščete razstavo v Višnji Gori in skupaj z nami odprete kakšna vrata upanja.

DELAVNICA MATEJA CEPINA ZA VODITELJE ZNOTRAJ KARITAS

Marjana Plesničar Jezeršek

Po prazniku velike noči smo v Marijinem domu v Ajdovščini organizirali delavnico za voditelje znotraj Karitas. Povabljeni so bili predsedniki, voditelji območnih, dekanijskih in župnijskih karitas ter voditelji Centrov karitas in drugi prostovoljci, ki aktivno delujejo znotraj naše Škofijske karitas. Odziv je

bil dober, tako da se je oblikovala prijetna, skoraj 30-članska skupina. Za vodenje delavnice smo k sodelovanju povabili g. Mateja Cepina, ki je za nas pripravil pestro in produktivno delavnico. Predstavil nam je, kaj vodenje sploh je, s kakšnimi »bolezni mi« se voditelji velikokrat srečujejo in kaj pomeni dobro timsko delo. Skupaj smo odkrivali, kje se v

naši Karitas kažejo največje težave, ter skupaj tudi iskali najboljše rešitve, da te težave odpravimo. Bil je res pester dan, v katerem smo vsi sodelujoči prispevali svoj košček k iskanju najboljših rešitev, da bi naša Karitas delovala bolje, da bi bolje služila pomoči potrebnim. Hvala g. Mateju Cepinu ter vsem udeležencem za odlično izpeljano delavnico; naj nam bo Jezus zgled tako pri vodenju kot pri drugih nalogah, h katerim smo poklicani.

Dejavnost razdeljevanja hrane in izvajanja spremljevalnih ukrepov je financirana iz Programa ESS+ za odpravljanje materialne prikrajšanosti v obdobju 2021–2027 (POMP).

Ijubljana

DOBRODELNA PRIREDITEV OB MATERINSKEM PRAZNIKU NA SKARUČNI

Rozalija Jeglič

V nedeljo, 29. marca, je na Skaručni potekala dobrodelna prireditev ob materinskem dnevu, ki so jo pripravili mladi ustvarjalci skupaj s svojimi starši, organizatorji ter Župnijsko karitas Vodice. Dogodek je bil posvečen materinstvu – enemu najžlahtnejših poslanstev, ki ga zaznamujejo ljubezen, skrb in predanost.

Zbrane je v uvodu nagovoril župan Občine Vodice, ki je poudaril neprecenljivo vlogo mater ter pomen brezpogojne ljubezni, ki nas spremlja skozi vse življenje. Ob tem je izpostavil tudi vrednost medgeneracijskega sodelovanja in pomen prireditev, ki mladim omogočajo, da razvijajo svoje talente ter jih predstavijo širši skupnosti. Posebno po-

zornost je namenil tudi delovanju Župnijske karitas, ki že vrsto let s predanostjo pomaga ljudem v stiski.

Kulturni program je bil skrbno oblikovan in prežet z raznolikimi umetniškimi izrazi. Mladi nastopajoči so skozi glasbo, ples in besedo ustvarili čustveno bogat večer, poln topline, hvaležnosti in spoštovanja do mater in babic. Njihovi nastopi so pričali o ustvarjalnosti, predanosti in veselju do umetnosti.

20

Dogodek je dopolnila tudi razstava likovnih del na temo materinskega dne, ki so s svojo izraznostjo in subtilnimi sporočili še dodatno obogatila prireditve ter obiskovalce nagovorila na poseben, tih in iskren način.

Poseben pečat večeru so dodale tudi prizadevne prostovoljke, ki so pripravile pogostitev z domačim pecivom in osvežilnim sokom. Ob toplini domačih dobrot se je druženje spontano nadaljevalo v prijetnem in srčnem klepetu, ki je še dodatno povezal vse zbrane.

Zbrana sredstva bodo namenjena pomoči ljudem v stiski, s čimer prireditve ni bila le kulturni, temveč tudi izrazito humanitarni dogodek.

Župnijska karitas Vodice se iskreno zahvaljuje vsem sodelujočim, mentorjem in prostovoljcem za njihov trud, predanost in pripravljenost pomagati. Hvala tudi vsem obiskovalcem za njihovo podporo in darove, s katerimi so prispevali k uspešni izvedbi prireditve. Posebna zahvala velja vsem, ki so pomagali pri organizaciji in izvedbi dogodka, ter Občini Vodice za izkazano podporo.

Za mamo

Ko zunaj je zaradi zime hladno,
je notri v hiši zelo toplo.
Pod toplimi odejami se grejemo
in se pri pogovorih glasno smejemo.

Ko pa pride pomlad v vas,
je spet ta lepi čas.
Zunaj je spet toplo
in tako se na delo v vrt odpravimo.

Pomlad se poletju umakne
in vroče sonce se nas dotakne.
Nato pa kovčke pripravimo
in se v tujino odpravimo.

Ko pa jesenski veter zapiha
hiša je spet vsa tiha,
ker v šolo vsi hitimo
in ti mir doma pustimo.

Čez vse letne čase si z nami ti.
Na ta dan pa se ti mi
zahvaljujemo za vse in predvsem za to,
da nam je s tabo vedno lepo.

Katarina Kremžar, marca 2026

35 LET DELOVANJA KARITAS VRHNIKA

Martina Trpin

Na Vrhniki so obeležili častitljiv jubilej – 35 let delovanja Karitas, ki že desetletja s svojo predanostjo pomaga ljudem v stiski ter spodbuja solidarnost in sočutje v skupnosti.

Ob tej priložnosti je bila darovana sveta maša, ki jo je vodil duhovnik Marko Čižman, predsednik Škofijske karitas Ljubljana. V svojem nagovoru je poudaril pomen karitativnega delovanja in zbrane spodbudil k razmisleku, kako lahko prav vsak posameznik prispeva k boljšemu svetu – bodisi z drobnimi dejanji prijaznosti, pomočjo bližnjemu ali aktivnim vključevanjem v dobrodelfne dejavnosti. Somaševal je tudi duhovnik Mohor Rihtaršič, direktor Karitas Vrhnika.

Slovesnost so s petjem obogatili skavti, ki so s svojo mladostno energijo in ubranim petjem pripevali k še bolj slovesnemu vzdušju.

Ob koncu maše je zbrane nagovorila tudi tajnica Marica Štirn, ki se je ob tej priložnosti iskreno

zahvalila vsem prostovoljcem in podpornikom, ki s svojim delom in srčnostjo omogočajo, da Karitas na Vrhniki uspešno deluje že toliko let.

Vsak udeleženec je ob odhodu iz cerkve prejel podobico z molitvijo, na voljo pa so bile tudi svečke ter velikonočne spodbude k osebni in skupni molitvi, ki bodo mnoge spremljale tudi v prihodnjih dneh.

Po maši se je s svojimi izdelki predstavila skupina Žarek dobrote, kjer s trdom in ustvarjalnostjo nastajajo lepi ter uporabni izdelki. Ob prijetnem druženju, pijači in dobrotah so se obiskovalci lahko še zadržali, poklepetali ter utrdili medsebojne vezi.

Dogodek je znova pokazal, kako pomembna je povezanost skupnosti ter pripravljenost pomagati sočloveku – vrednote, ki jih Karitas na Vrhniki že 35 let uspešno živi in širi.

SKRB V SRCU TARE ČLOVEKA, DOBRA BESEDA PA GA RAZVESELJUJE

Alenka Petek

V soboto, 21. marca, smo se zbrali v ljubljanski stolnici pri sveti maši, ki jo je ob somaševanju duhovnikov in sodelovanju diaconov daroval ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore. Ob tej priliki so se zbrali številni prostovoljci župnijskih Karitas in sodelavci Škofijske karitas Ljubljana. Za geslo letošnjega občnega zbora smo izbrali misel iz Svetega pisma »**Skrb v srcu tare človeka, dobra beseda pa ga razveseljuje**« (Prg 12,25).

Gospod nadškof je zbrane v pridigi nagovoril in poudaril, da brez karitativnega delovanja tudi krščanske vere ne bi bilo več. Skrb za uboge je tisto vezivo, ki evangeliju daje verodostojnost. Dobra dela, kot so človeški dotik in vsa druga dejanja skrbi za človeka, prinašajo veselje v srce človeka, ki je v stiski. Naše srce je dovolj veliko, da do neke mere pozabimo na svojo zaskrbljenost in smo sposobni poskrbeti za drugega človeka.

V pridigi se je vsem prostovoljcem zahvalil v imenu vseh tistih, ki jih ne spregledajo in jim dajejo svoj čas, svoje znanje, svoje spoštovanje, svojo dobrobroto in ljubezen in jim na ta način z dobro besedo in dobrimi deli razveseljuje srce.

Srečanje se je nadaljevalo z druženjem in programom na Teološki fakulteti, kjer so po uvodnih pozdravih zbrani prisluhnili pevki Ani Dežman, ki je zapela pesmi, ki so se čudovito prepletale s temo srečanja. Njen glas nas je očaral ter nas nežno popeljal v svet lepih, toplih spominov. Sledilo je predavanje Anemari Tkalec, strokovne sodelavke Slovenskega društva Hospic, na temo **Sočutna bližina v vseh obdobjih**, ki je prisotne v dvorani ganilo. S predavanjem nas je opomnila, kako pomembno je, da si vzamemo čas za drugega, da smo prisotni in da znamo biti opora – ne le z besedami, temveč tudi s tišino, razumevanjem in iskreno bližino. Stremeti moramo k temu, da postanemo sočutna družba ki z majhnimi koraki in gestami izboljšuje kakovost življenja ljudi v stiski.

Sledilo je poročilo o delu Škofijske in župnijskih Karitas za leto 2025. Številke kažejo na velikost dela, ki je bilo opravljeno. V Škofijski karitas Ljubljana je aktivnih 113 Župnijskih karitas, s 3401 prostovoljcem so v lanskem letu opravili 174.750 ur prostovoljnega dela, kar je toliko, kot bi bilo 87 redno zaposlenih. Še vedno glavnino dela opravijo prostovoljci nad 60 let, je pa v zadnjih letih opazen porast mladih prostovoljcev, saj Župnijske karitas veliko truda vlagajo v delo z birmanskimi skupinami, skavti, oratoriji. Veliko pozornost namenjamo izobraževanju sodelavcev ŽK. V ta namen organiziramo tečaj domače nege, izobraževalne večere na aktualne teme, šolanje za svetovanje ter strokovne posvete. Župnijske karitas sredstva za svoje delovanje dobijo z dobredelnimi akcijami (mnoge v lokalnem okolju organizirajo koncerte), s prijavi na občinske razpise, od donatorjev ter Škofijske karitas. V različnih programih je Karitas v lanskem letu pomagala 40.028 osebam. S hrano smo po-

magali 16.574 osebam, v skupni vrednosti 1.413.827,22 €, ter namenili 430.847,63 € za pomoč pri plačilu položnic. Družine, ki so jih avgusta 2023 prizadele poplave, pa so v lanskem letu dobile 224.126,74 € pomoči za obnovo stanovanj.

10.194 otrok je bilo deležnih različnih vrst pomoči, od šolskih potrebščin, botrstva, plačila prehrane, počitnic ali Miklavževega obdarovanja. Lansko leto se je povečalo tudi število starejših, ki so jih prostovoljci obiskali v domovih za ostarele in po domovih. Obiskali so jih več kot 10.000, družabnih srečanj v župniji se je udeležilo 3.168 oseb, skupine za starejše pa je obiskovalo 412 udeležencev.

Za pomoč 3.409 starejšim, ki so prejeli pomoč v hrani in plačilu položnic, smo namenili 128.604,65 €. V letu 2025 je opazen porast svetovalne dejavnosti v obliki pogovora in usmerjanja. Bolj poglobljeno svetovanje in razbremenilni pogovor je potrebovalo 6.249 oseb.

Na zaključku srečanja smo si skupaj ogledali tudi kratek film, posvečen 35-letnici delovanja Škofijske karitas Ljubljana. Film je na osvetlil dolgo pot predanega dela, številne zgodbe pomoči ter neštete drobne, a dragocene trenutke solidarnosti, ki so skozi leta zaznamovali naše poslanstvo. Z njim smo

želeli izraziti iskreno hvaležnost vsem sodelavcem in prostovoljcem, ki so s svojo srčnostjo, požrtvovalnostjo in nesebičnim darovanjem časa soustvarjali to zgodbo. Vsak njihov korak, vsaka podana roka in vsaka izkazana bližina so pustili neizbrisen pečat v življenju ljudi, ki so pomoč najbolj potrebovali. Film je bil tako ne le pogled nazaj, temveč tudi zahvala in priznanje za vse dobro, ki je bilo storjeno v teh letih.

novo mesto

KARITAS – TIHA MOČ
V SRCU DRUŽBE

Simon Dvornik

Občni zbor Škofijske karitas Novo mesto

Občni zbor Škofijske karitas Novo mesto, ki je potekal pod geslom *Na poti upanja*, so sodelavci in prostovoljci ob 20-letnici delovanja izkoristili za pregled bogate vsebine Karitas in zahvalo vsem, ki s svojim delom uresničujejo njeno poslanstvo. Dogodek se je začel s sveto mašo, ki jo je daroval novomeški škof msgr. dr. Andrej Saje s sobrati duhovniki, kjer je poudaril pomembnost dejavne ljubezni in se zahvalil vsej družini Karitas za ure, trud in vsebino, ki jo namenijo za ljudi v stiski.

Letošnji občni zbor je za osrednjega govornika gostil p. mag. Branka Cestnika. Ta je spregovoril o globljem pomenu Karitas v sodobni družbi. Njegove besede so osvetlile zgodovinsko vlogo Karitas kot enega ključnih znakov prebujanja civilne družbe ob slovenski osamosvojitvi. Spomnil je, da je Karitas nastala v času »slovenske pomladi« leta 1990 kot izraz svobode, solidarnosti in nove družbene odgovornosti.

Cestnik je posebej izpostavil, da se resnična moč Karitas ne kaže v javni prepoznavnosti, temveč v njeni tihi prisotnosti med ljudmi. Ob različnih krizah – od poplav do begunskih valov – je bila Karitas vedno tam, kjer je bila

pomoč najbolj potrebna, pogosto brez izpostavljanja v javnosti. Prav ta skromnost in zvestoba človeku v stiski sta po njegovih besedah njena največja vrednost.

»Karitas ni na naslovnica«, je poudaril, »a je vedno tam, kjer so rane človeka.« Njeno poslanstvo vidi v bližini, sočutju in pripravljenosti služiti tudi takrat, ko to ostaja neopaženo. V tem je po njegovem mnenju njena posebna moč – biti v srcu dogajanja, ob človeku, kjer se odvijajo »tihan tektonski premiki« družbe.

Karitas ni le organizacija pomoči, temveč živ izraz solidarnosti, ki skozi desetletja ostaja zvest svojemu temeljnemu poslanstvu: biti blizu človeku v stiski. Dogodek se je zaključil ob prijetnem druženju ob prigrizku in pijači.

RAZSTAVA ROMSKIH OTROK OB SVETOVNEM DNEVU ROMOV

Leja Cimermančič

8. aprila obeležujemo svetovni dan Romov, ki ni le simbolno priznanje romske kulture, jezika in identitete, temveč tudi pomemben opomnik na izzive, s katerimi se romska skupnost še vedno sooča. Ta dan nas spodbuja k razmisleku o vključevanju, enakih možnostih ter gradnji mostov med različnimi skupnostmi, hkrati pa nagovarja romsko skupnost k aktivnemu trudu za odgovorno in kvalitetno življenje znotraj naše družbe.

24

V okviru projekta Večnamenski romski center Šentjernej (VNRC+) smo na kulturno-izobraževalni prireditvi, ki jo je organizirala osnovna šola Šentjernej, predstavili izdelke romskih otrok, ki so vključeni v delavnice za pridobivanje socialnih veščin. Razstavljeni izdelki so bili rezultat njihovega truda, ustvarjalnosti in osebnega napredka. Vsak izdelek je nosil svojo zgodbo – zgodbo o učenju, sodelovanju in postopni krepitvi samozavesti.

Dogodek je zaznamoval bogat program, ki so ga pripravili učenci. S plesom, glasbo in predstavami so prikazali bogastvo kulturne raznolikosti ter pomen medsebojnega razumevanja. Razstava izdelkov iz delavnic VNRC+ je dodatno poudarila pomen kontinuiranega dela z romskimi otroki, ki skozi tovrstne aktivnosti razvijajo ključne socialne kompetence, potrebne za uspešno vključevanje v širšo družbo.

Sodelovanje na takšnih dogodkih potrjuje, da so skupni projekti, ki povezujejo različne institucije – šole, humanitarne organizacije in lokalno okolje –, ključni za ustvarjanje vključujoče družbe. Prav preko konkretnih dejanj, kot so delavnice, razstave in skupna srečanja, se gradijo odnosi, ki temeljijo na spoštovanju in zaupanju.

MIGAJ, ZDRAVO UŽIVAJ! - DAN KOLES 2026 V NOVEM MESTU

Tamara Dvornik

V soboto, 11. aprila 2026, je v Olimpijskem centru Novo mesto potekal Dan koles 2026, živahen športno-rekreativni dogodek, ki je združil ljubitelje kolesarjenja iz vseh generacij. Dogajanje je bilo del širšega projekta Športno mesto, ki spodbuja aktivno preživljanje prostega časa in povezuje lokalno skupnost.

V sklopu projekta Migaj, zdravo uživaj! je na dogodku sodelovala Škofijska karitas Novo mesto skupaj z mladimi prostovoljci youngCaritas. Na stojnici so obiskovalcem predstavili raznoliko delo mreže Karitas ter njeno pomembno vlogo v lokalnem okolju. Ob tem so poskrbeli za bogat program za otroke: pripravili so kolesarski poligon, organizirali igre z nagradami ter ponudili možnosti za likovno ustvarjanje. Na stojnici Karitas so lahko obiskovalci donirali svoja stara kolesa, ki jih bodo obnovili in

podarili tistim, ki si jih zaradi socialnih razlogov ne morejo privoščiti.

Prisotnost Karitas je dogodku dodala humanitarno noto, saj so prostovoljci s svojo energijo, odprtostjo in predanostjo prispevali k prijetnemu in vključujočemu vzdušju. Številni obiskovalci so se z veseljem ustavili na njihovi stojnici, kjer so lahko spoznali njihovo delo ter se vključili v aktivnosti.

Dan koles 2026 sporoča, da gre za več kot le športni dogodek – je priložnost za povezovanje, sodelovanje in krepitev skupnosti. Srečanje različnih društev, zavodov in posameznikov, ki delujejo na področju športa, prostovoljstva in družbenega udejstvovanja, je ustvarilo prostor, kjer se prepletajo gibanje, druženje in solidarnost.

SLOVENSKA KARITAS VABI K SOČUTJU IN POMOČI TRPEČIM NA BLIŽNJEM VZHODU

Jana Lampe

25

Slovenska karitas vabi k solidarnosti s trpečimi v konfliktu na Bližnjem vzhodu, ki je izbruhnil konec februarja 2026 in močno prizadel civilno prebivalstvo, zlasti v Libanonu in Palestini. Več kot tri milijone civilistov na Bližnjem vzhodu se sooča s pomanjkanjem hrane, kolapsom zdravstvenega sistema in uničeno infrastrukturo. V Libanonu je zaradi trenutnih razmer na novo razseljenih več kot 1,2 milijona ljudi, med njimi 367.000 otrok. Napadi na zdravstveno in drugo infrastrukturo omejujejo dostop do pomoči, šole pa ostajajo zavetišča za razseljene ljudi. V Gazi se nadaljujejo napadi ob omejenem dostopu, pomanjkanju goriva in več kot 300-odstotni inflaciji, na Zahodnem bregu pa razmere slabšajo nasilje, razseljevanje in omejitve gibanja.

Lokalne organizacije Karitas, med njimi Caritas Libanon in Caritas Jeruzalem, so razglasile izredne razmere in kljub težkim razmeram pomagajo

najranljivejšim. Caritas Jeruzalem zagotavlja tople obroke, denarno pomoč in nujno zdravstveno oskrbo v svojih centrih, tudi v Tajbehu, Ramali in Gazi. Caritas Libanon je aktivirala ekipe za nujni odziv, ki na terenu zagotavljajo hrano, organizirajo humanitarne konvoje in pomagajo razseljenim v začasnih nastanitvah.

Slovenska karitas v regiji deluje že več kot desetletje, od leta 2019 tudi s projekti ob sofinanciranju Ministrstva za zunanje in evropske zadeve RS v Libanonu in Gazi. V Libanonu triletni program (2026–2028) nudi osnovno pomoč 300 razseljenim gospodinjstvom ter z različnimi oblikami podpore opolnomoča več kot 2.000 ranljivih žensk in deklet. Projekt hitrega odziva dodatno izboljšuje dostop do zdravstvenih in socialnih storitev za več kot 2.000 najbolj ogroženih oseb. V Gazi Slovenska karitas skupaj s Caritas Jeruzalem v letu 2026 zagotavlja zdravstveno oskrbo za najmanj 5.000 ljudi, dostop do pitne vode za 130.000 oseb ter osnovno higieno in finančno pomoč za najranljivejša gospodinjstva.

Vse ljudi dobre volje vabimo k solidarnosti s trpečimi na Bližnjem vzhodu. Ob tem ne gre le za preživetje, temveč tudi za dostojanstvo, občutek varnosti in upanja. Zbrana sredstva bo Slovenska karitas namenila lokalnim Karitas za nujno humanitarno pomoč. Darove za pomoč lahko nakažete na: Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, TRR: SI56 0214 0001 5556 761, sklic: SI00 865, namen: za Bližnji vzhod. Prispevati je možno tudi s poslanim SMS sporočilom CLOVEK5 in CLOVEK10 na 1919 – tako prispevate 5 ali 10 EUR. Iskrena HVALA za vašo solidarnost!

 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE
IN EVROPSKE ZADEVE

Mnenja, izražena v članku, ne predstavljajo uradnih stališč Vlade Republike Slovenije ter Ministrstva za zunanje in evropske zadeve.

KARITAS S POMOČJO DRŽAVE NADALJUJE S HUMANITARNO POMOČJO NA KRIZNIH ŽARIŠČIH V LETU 2026

Jana Lampe

Slovenska karitas je z Ministrstvom za zunanje in evropske zadeve RS v okviru mehanizma petletnega strateškega partnerstva za nujni humanitarni odziv podpisala 13 pogodb o financiranju projektov humanitarne pomoči v letu 2026. **Projekte nujne**

humanitarne pomoči izvajamo skupaj z lokalnimi Karitas v Ukrajini, Gazi, Libanonu, Etiopiji, Sudanu in s slovenskimi misijonarji na Madagaskarju. Pomoč vključuje dostop do zdravstvenih storitev, pitne vode, hrane in osnovnih življenjskih potrebščin, obnovo bivališč in infrastrukture ter krepitev prehranske varnosti. Poseben poudarek je namenjen denarni pomoči ranljivim gospodinjstvom, psihosocialni podpori otrokom in mladostnikom, rehabilitaciji oseb s posebnimi potrebami ter podpori ženskam in deklicam, še posebej žrtvam nasilja. Skupna vrednost te humanitarne pomoči iz Slovenije na krizna območja bo znašala 2,4 milijona evrov.

Ob podpisu pogodb **smo se srečali z dr. Melito Gabrič**, državno sekretarko na Ministrstvu za zunanje in evropske zadeve RS. Poudarila je izredno partnerstvo s Slovensko karitas, ki temelji na zaupanju in visoki učinkovitosti pomoči. Zadovoljstvo, da smo skupaj z državo v sklopu istega mehanizma lani na Slovenski karitas skupaj z lokalnimi partnerji lahko **s humanitarno pomočjo pomagali več kot 50.000 ranljivim ljudem iz skoraj 8.000 gospodinjstev na kriznih območjih**, pa je izrazil **Peter Tomažič**, generalni tajnik Slovenske karitas.

Med prejemniki te pomoči je tudi v letu 2026 **misijonar Pedro Opeka na Madagaskarju**, ki je ob tem zapisal: »Najlepša hvala slovenskemu ministrstvu za zunanje in evropske zadeve in Slovenski karitas, ki ste neutrudno sodelovala, da smo lahko prejeli to pomoč za nakupe fižola, mesa in jajc. Lahko si predstavljate veselje naših 12.000 otrok v šolah Akamasoe, ki bodo imeli velik priboljšek pri vsakem obroku riža. Za podhranjenega otroka to pomeni novo upanje, da se njihova usoda spremeni na bolje.«

 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE
IN EVROPSKE ZADEVE

Mnenja, izražena v članku, ne predstavljajo uradnih stališč Vlade Republike Slovenije ter Ministrstva za zunanje in evropske zadeve.

NAGRADNA KRIŽANKA

maj Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17.5.2026 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

	LISAST, MAROGAST VOL	SLOV. KUCHARICA ROŠ	MRTVI - ITALJANSKO	OLGA LARA	OROŽJE Z DALIŠO CEVJO		FILIPINSKA JED, CMOČKI (IZ ČRK OIPAOS)	NEKOČ PO PREKMURSKO	PIA JAGODIC	ANTON AŠKERC	
ŽGANA GLINA						MORSKA ŽIVAL					
						GESLO					
STROK. NA PODROČJU VIN											
ZAIMEK ČESAR, ČEMUR				SADEŽ RASTLINE					ROBI ROJC	RANA V USTIH	METRIČNA ENOTA V GLASBI
	KRATICA ZA KRANJ	TONE OSTERC KRALJ ŽIVALI			PRIPRAVA, STROJ						
					MINERAL, ATACAMIT						
VRSTA SUHE MESNINE								RADIO FREE ASIA			
								SPLETNI SLOVAR			
ROBERT ERJAVEC			ZGORNJI DEL SOBE						TAMARA KIMOVEC		
			IVAN LEVSTIK						SIMON JERŠIN		
	ŽIVLJENJE PO LATINSKO							NIVSKI PLEVEL			
								SU, IZŽAREVANJE			
	DOKTOR	MOČVIRSKA RASTLINA								ITALJANS. JED	KILOMETER
		ŽENIN OČE									
DOMEN TURK			TRENER SMUČ. SKAK.							PRIMOŽ KOZMUS	
			DREVESNA VRSTA							HITRO PREMIKANJE	
HRVAŠKI OTOK				CAS BREZ VOJN					EKIPA, MOŠTVO		
				PRIMOŽ OBLAK					LUKA STRNAD		
	OSEBA KI SOPIHA										
	ČEBELJI SAMEC						ZVRST GLASBE				

27

Geslo aprilske nagradne križanke: **SKUPAJ V POSTU**

Nagrajenci: 1. nagrada: **Mija Pleterski, Zdole**
2. nagrada: **Franc Leskovec, Godovič**
3. nagrada: **Marta Janežič, Ljubljana**

Nagrade: 1. nagrada: **bidon za vodo**

2. nagrada: **knjiga**

3. nagrada: **majica**

V drugi polovici aprila smo z novinarsko konferenco uradno začeli vseslovensko dobrodelno akcijo Pomagajmo preživeti in živeti. Ob tej priložnosti smo skupaj z generalnim tajnikom Slovenska karitas ter direktorico Centra za socialno delo Ptuj, Valerija Ilešič Toš, obiskali tudi skladišče Župnijske karitas Ptuj, Sv. Peter in Pavel, kjer nas je sprejel vodja Janez Rožman.

Zadnji vikend v aprilu so animatorji Biserov preživeli v Portorožu, na 3. skupnih pripravah.

Energija je bila fantastična, vreme sončno, Portorož pa kot vedno, čudovit!

Program je bil odličen, saj so se lahko spoznavali po tednih, skupaj reševali izzive, klepetali in se tako pripravili na Bisere

Sodelavci Slovenske karitas in Škofijske karitas Celje smo enega izmed aprilskih dni namenili urejanju in pripravi Sončne hiše na novo sezono.

S skupnimi močmi smo poskrbeli za čiščenje, osvežitev prostorov ter ustvarili prijeten prostor, ki bo tudi letos sprejemal številne obiskovalce.

27.4. je Škofijska karitas Ljubljana organizirala romanje za prostovoljce župnijskih Karitas. Na naši poti smo si ogledali tudi Jurčičevo rojstno hišo na Muljavi, ki je danes muzej na prostem. Romanje smo zaključili sv. mašo v župnijski cerkvi Št. Peter-Otočec.

QR koda za dostop do
Žarka dobrete na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

